

ЕКОНОМІЧНА СТАТИСТИКА. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ТА АУДИТТ

УДК 65.01.009.12

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКОВО- АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ КОНКУРЕНТНОЇ РОЗВІДКИ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

ПИЛИПЕНКО Андрій Анатолійович

доктор економічних наук, доцент

Розвиток ринкових процесів в економіці України обумовив зростання рівня й ступеню конкуренції між товаровиробниками, яка зараз почала носити хаотичний та глобальний характер. Разом з тим, досягнення переваги у конкурентній боротьбі шляхом використання традиційних ресурсів та підходів значно ускладнюється. Від систем управління учасників ринкових відносин вимагається переорієнтація на ефективне використання нематеріальних ресурсів, головною рушійною силою яких є знання підприємств. Сьогодні саме знання зумовлюють конкурентоспроможність підприємств, виступають ключовим ресурсом становлення нової економіки. За таких умов революційних змін у виробничих та інформаційних технологіях формується нова функція менеджменту, в задачу якої входить акумулювання інтелектуального капіталу, виявлення й поширення наявної інформації та досвіду, створення засад для розповсюдження й передачі знань.

Важливість означеної функції обумовлює доречність відокремлення в рамках організаційної структури підприємства певної служби чи підрозділу, що здійснюватиме аналітичне оцінювання діяльності конкурентів (така служба, на думку В. В. Тітова забезпечуватиме керівництво підприємства необхідною інформацією для превентивного прийняття бізнес-рішень [21, с. 2]). Означена інформаційно-аналітична діяльність (діяльність щодо збирання та аналізу інформації стосовно бізнес-оточення), відповідно до розробок Р. В. Баранніка [2, с. 74], може ідентифікуватися як «конкурентна розвідка». Дійсно, метою інформаційно-аналітичної роботи повинна бути саме прогнозування й передбачення намірів конкурентів, вивчення основних тенденції бізнесу, аналіз можливих ризиків тощо. Наявні дослідники [2, 3, 12, 21, 22] реалізацію таких цілей трактують ще й як «ділова розвідка» чи «бізнес-розвідка». Головною особливістю при цьому виступає саме легітимність (етичність) розвідки, яку А. М. Турчін розкриває через здатність здобуття інформації виключно законними та етичними методами [22, с. 30].

Сутність поняття «конкурентна розвідка» досліджувалось багатьма вченими. Її розглядали як постійний процес

збирання, оброблення, оцінки і накопичення даних, а також їх аналізу з метою прийняття оптимальних рішень. [10, с. 443]; чи як діяльність, що допомагає оцінювати та прогнозувати дії конкурентів, спрямовані на дестабілізацію діяльності підзахисної компанії та її керівної підсистеми або руйнування інформаційних зв'язків усередині компанії [12, с. 276]; збирання і оброблення інформації бізнесом [2, с. 75]. Зрозуміло, що дослідження конкурентів не можливе без певним чином організованого дієвого процесу підготовки й обробки інформації. Оскільки ж на підприємстві переважна більшість інформаційних потоків перетинається з системою бухгалтерського обліку, доречним й актуальним стає твердження про потребу організації обліково-аналітичного забезпечення служб конкурентної розвідки.

Метою статті є розвиток обліково-аналітичного забезпечення стратегічного розвитку підприємства, орієнтованого на покращення його конкурентного позиціонування, визначення сутності даного поняття та удосконалення відповідного понятійно-категоріального базису. В основу реалізації даної мети пропонується покласти визначення конкурентної розвідки А. С. Дерев'янка та М. Н. Солощук [3] через процедуру консолідації інформації, тобто через створення відкритого знання (певною мірою обробленого й переформатованого), необхідного для обслуговування інформаційних потреб певної соціальної групи. Також реалізація мети статті передбачає прийняття розуміння поняття «забезпечення» як сукупності заходів і коштів, створення умов, що сприяють нормальному здійсненню економічних процесів, реалізації запланованих програм, проектів, підтримці стабільного функціонування економічної системи та її об'єктів, усуненню порушень нормативних актів [17]. Отже, саме спираючись на такий підхід, в подальшому дамо тлумачення саме обліково-аналітичному забезпеченню стратегічного розвитку підприємства.

Відразу слід наголосити, що в наявній літературі більш усталеним є поняття інформаційного забезпечення функціонування підприємства, яке, в свою чергу, має безліч тлумачень: сукупність форм, методів та інструментів управління інформаційними ресурсами, необхідних і придатних для реалізації аналітичних та управлінських процедур [19]; економічна категорія, сутність якої полягає в стимулюванні інформаційного обміну між суб'єктами взаємодії [5, с. 265]; підсистема в системі управління підприємством, що включає організацію масиву інформації, організацію потоків інформації, організацію переробки інформації [9]; комплекс програмно-технічних засобів і методів виробництва, обробки й використання інформації [8, с. 675].

Часто обліково-аналітичне забезпечення співвідносять з логістичними інформаційними системами. Зокрема, якщо прийняти підхід В. В. Родкіної, обліково-аналітичне забезпечення можна визначити як інтерактивну структуру,

яка включає персонал, обладнання і процедури, об'єднані інформаційним потоком, використовуваним логістичним менеджментом для планування, регулювання, контролю та аналізу функціонування й розвитку підприємства [18, с. 22].

Близьким до означеного тлумачення є подане у [15] поняття інформаційного обслуговування, під яким розуміють забезпечення фахівців необхідною науковою й технічною інформацією, що здійснюється інформаційними органами й службами. При цьому вважається, що найбільш перспективним напрямком розвитку інформаційного обслуговування є розробка й практична реалізація систем виборчого поширення інформації, в яких враховуються індивідуальні особливості фахівців – споживачів інформації – та їхні конкретні запити. Такий підхід можна розглядати як передумову виникнення концепції аналітичних-інформаційних систем. Зазначена концепція співпадає з думкою У. Кінга та Д. Кліланда відносно того, що інформація набуває стратегічного характеру, якщо дані пройшли аналітичну обробку та підготовлені до використання в процесі стратегічного планування [6, с. 237], проте значно розширена за рахунок орієнтації інформації ще й на процес реалізації обраних стратегічних альтернатив.

Водночас слід звернути увагу, що будь-яка інформація, яка виникає в системі управління підприємством, повинна мати певне технологічне й організаційне підґрунтя для підтримки власного існування. В основу цього пропонується покласти наявні на кожному підприємстві облікові системи. Разом з тим слід враховувати, що рівень організації таких систем буде значною мірою відрізнятися від загального рівня організаційної культури на підприємстві й наявних технічних можливостей. Окрім того, необхідність стратегічної орієнтації облікового процесу вимагає включення до складу наявних підсистем ще й певних аналітичних функцій.

Отже, організація інформаційного забезпечення повинна ґрунтуватися на чіткій взаємодії інформаційних органів і на застосуванні сучасних систем пошуку, збереження, відтворення й передачі інформації. Даний підхід, з одного боку обумовлює необхідність постійного вдосконалення й впровадження в діяльність підприємства найбільш дієвих інформаційних систем. З іншого – сформоване обліково-аналітичне забезпечення виступатиме в якості конкурентної переваги. При цьому, розвиток даної конкурентної переваги повинен проводитись з усвідомленням необхідності оптимізації витрат на утримання інформаційної системи. Дійсно, впровадження нових видів інформаційних технологій вимагає значних витрат коштів. У більшості ж випадків такі інвестиції не оправдовують себе через подальшу стандартизацію й більшу доступність ІТ. Саме через доступність інформаційних технологій всім учасникам конкурентної боротьби набагато більше змісту в орієнтації на досягнення максимального ефекту від уже наявних інформаційних систем, ніж у створенні нових. У цьому аспекті важливим є також зауваження про те, що навіть успішне створення інформаційних систем не може бути гарантією успіху на стратегічних напрямках, якщо доступ до інформації, її джерелам вищих рівнів технологічної обробки буде обмежений для споживачів нижчих рівнів.

За таких умов досить перспективним є введення в структуру обліково-аналітичних систем елементів концепції емпайерменту (передбачає залучення рядових працівників до стратегічного управління), коли підґрунтям отримання стійкої конкурентної позиції є надання необхідної для розуміння логіки обраної стратегії інформації на всі ієрархічні рівні підприємства з поступовим скороченням останніх. Тут варто звернути увагу на взаємозв'язок між оргструктурою підприємства та наявними інформаційними системами, враховуючи, що не завжди використання інформаційних систем автоматично поліпшує структурування й хід виробничих процесів (оптимальність організації процесів та структур буде стовідсотковою лише на момент впровадження системи). Отже, необхідно відходити від жорстких методів структурування, орієнтованих на дані й функції, на користь методу, орієнтованого на об'єкт. Відповідно й завданням організації обліково-аналітичного забезпечення, думається, буде пошук оптимального співвідношення між витратами створення відповідних інформаційних систем, напрямками стратегічної регламентації діяльності, ступенем достовірності й оперативності отримуваних даних та розповсюдженням їх у структурі підприємства.

Організуючи обліково-аналітичне забезпечення конкурентної розвідки слід враховувати наявність різних підходів до вироблення та формалізації конкурентної стратегії підприємства. Визначаючи ж стратегічне управління як свідомий процес здійснення функцій управління, спрямований на розв'язання актуальних потенційних проблем підприємства при оптимальних витратах усіх ресурсів, можна визначити підґрунтя для модифікації функцій обліку шляхом орієнтації її на прийняття стратегічних рішень. Дійсно, неадекватність обліку потребам підприємства в інформаційному забезпеченні зменшує дієвість системи менеджменту, призводячи її до повного знищення. Отже, не існує варіанту розвитку облікової функції, що не передбачав би необхідності його приведення у відповідність до вимог сучасного етапу розвитку національної економіки. Слід зазначити, що традиційно облік, аналіз і контроль визначали як окремі функції управління зі своїми характерними цілями, принципами й завданнями. Разом з тим жодна з функцій управління не може бути виконана, якщо не буде забезпечено відповідний доступ інформації до осіб, що їх реалізують. Інформація, яка необхідна для управління підприємством, надто обширна за своїм обсягом і надходить з багатьох джерел, що й вимагає першочергової орієнтації організації обліку на потреби системи управління.

Звідси й витікає загальне призначення функції обліку – формування якісної і всебічної інформації про господарську та фінансову діяльність підприємства й своєчасне її надання зацікавленим користувачам. Місце функції обліку визначається логічним зв'язком між функціями управління й роллю обліку в процесі управління. Концептуальна схема визначення обліку як функції управління наведена на рис. 1.

Облікова інформація, що використовується в процесі регулювання діяльності підприємства, призначена для того, щоб приймати оперативні рішення. Така інформація може видаватися незалежно (у формі вихідних повідомлень) або

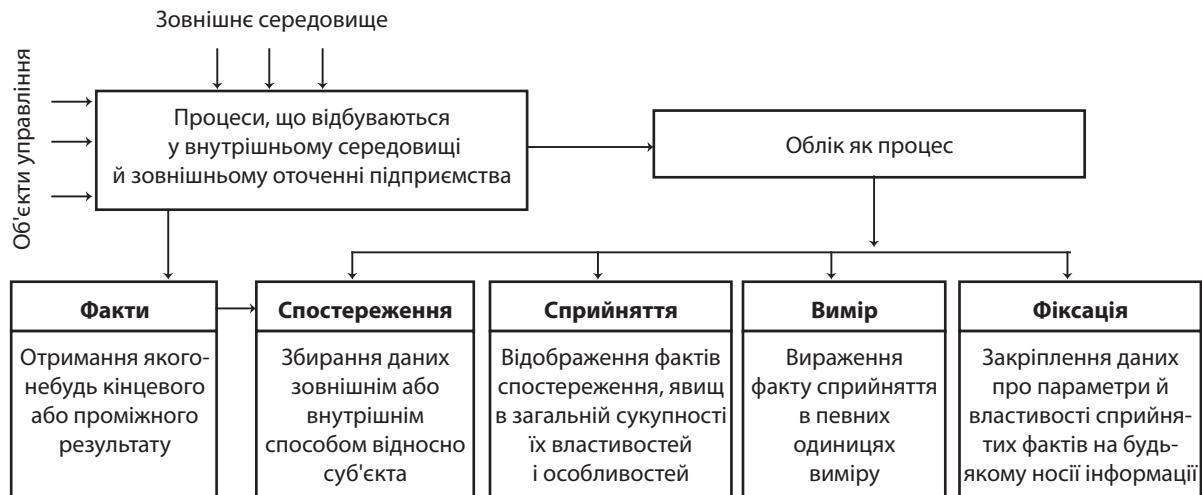

Рис. 1. Концептуальна модель функції обліку (на основі [11])

у зв'язку з іншою інформацією, коли регулювання відбувається через функцію контролю. Облікова інформація у даному випадку спрямована на прийняття корегуючих заходів при отриманні сигналу про наявність відхилення. Функція обліку у даному випадку забезпечує зворотній зв'язок для безпосереднього оперативного впливу на керований об'єкт. Усе це вимагає паралельно з розглядом функції обліку визначення змісту інших управлінських функцій.

Значним недоліком сучасної системи управління є розмежування різноманітних служб підприємства в межах функціонального розподілу праці на підприємстві, коли окремі відділи мають вузьку спеціалізацію й різні цілі функціонування. Це значною мірою призводить як до роз'єднаності обліку й інших функцій управління, так і до невідповідності різних видів обліку один одному. Вирішення цього протиріччя можливе на основі створення концепції інтегрованого обліку та впровадження інструментів контролінгу в систему стратегічного управління, хоча й до його визначення ще й дотепер не склалося однозначного тлумачення.

Контролінг, як нова система управління, в рамках сучасного менеджменту нерозривно пов'язаний з інформаційним забезпеченням керівництва підприємства в процесі прийняття управлінських рішень. Застосування концепції контролінгу змінює зміст завдань обліку та визначає особливості його організації. З такої точки зору в системі обліку формується інформація, потрібна для виконання наступних основних цілей: складання періодичної (рутинної) внутрішньої звітності для управлінських рішень (забезпечення інформацією рішень, що приймаються з певним ступенем регулярності); складання нерегулярних (спеціальних) звітів для управлінських рішень (формування інформації для забезпечення прийняття рішень в ситуація, які виникають без певної періодичності або становлять прецедент); складання зовнішньої звітності, призначеної для інвесторів, органів державної влади тощо. По-іншому розглядається й функція обліку. В умовах контролінгу до неї відносять також підготовку інформації для прийняття проблемних рішень (аналіз варіантів рішень та вибір кра-

шого з них); ведення рахунків (збирання даних й підготовка звітності); орієнтація менеджерів на відхилення (орієнтація осіб, що приймають рішення, на наявні можливості й проблеми). У такому разі між обліком та контролінгом виникають певні зв'язки.

З точки зору організації обліково-аналітичного забезпечення головною проблемою буде оптимізація поєднання системи управління з функції обліку з відповідною внутрішньою структуризацією останньої. У господарській діяльності підприємства застосовується бухгалтерський, статистичний, фінансовий, управлінський, оперативний та стратегічний обліки. Необхідність постійного вдосконалення методів управління обумовлює особливу актуальність найбільш ефективної організації кожного з них. Бухгалтерський облік, як найбільш поширений, сполучає в собі усі види господарського обліку та застосовується суб'єктами підприємницької діяльності незалежно від форм власності та методів господарювання. При цьому стандартизація облікових процедур повинна поступатися місцем найгнучкішими системам обліку, зорієнтованим на аналіз можливостей підприємства. Разом з тим основою для дієвішої організації обліково-аналітичного забезпечення стратегічного розвитку підприємства буде вдосконалення основних облікових підсистем.

Означені види обліку не повинні існувати окремо. Обліковий процес слід організувати на основі інтеграції, щоб усі складові (об'єкти обліку) були взаємопов'язані між собою єдиним масивом інформації. Більш того, структура функції обліку повинна бути складовою частиною організаційної структури підприємства. До структури функції обліку в даному випадку висуваються дві вимоги: вона повинна відповідати розподілу повноважень і відповідальності на підприємстві; завдання обліку повинні бути розподілені таким чином, щоб результати їх рішення досить повно відповідали рівням управління. Додержання цих вимог дозволить організаційно поєднати об'єкти обліку з користувачами інформації.

З метою практичного використання кожна обліково-інформаційна система повинна бути виражена у вигляді конкретної моделі, за допомогою якої вирішуються її за-

дачі. Такі моделі повинні бути не тільки максимально цілеспрямованими, але й безупинно впорядковуватися та організовуватися в процесі функціонування системи. Слід

зазначити, що певні відмінності будуть в сприйнятті організації облікового процесу з точки зору постанови обліку на новому або вже існуючому підприємстві (рис. 2).

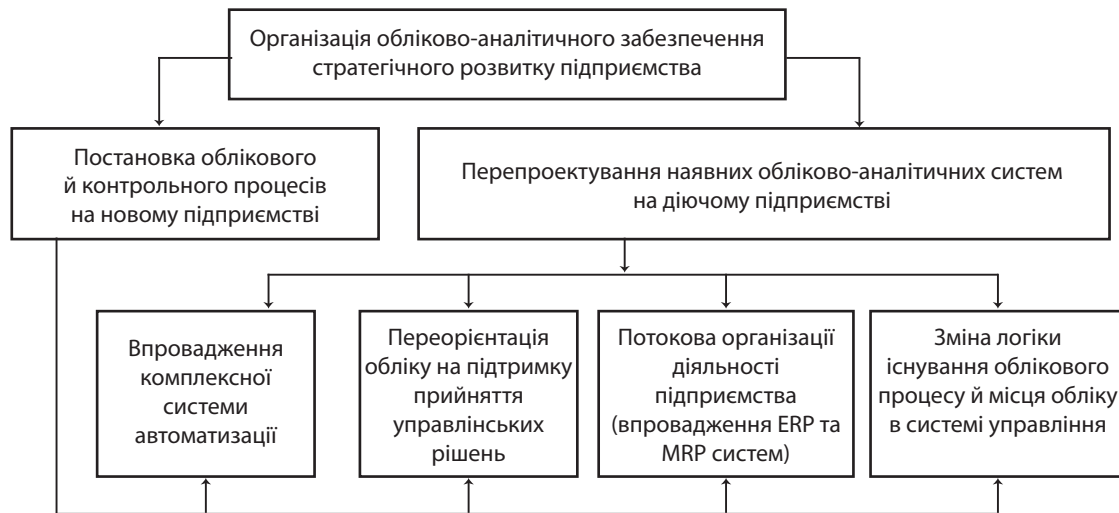

Рис. 2. Дихотомія поняття організація обліку

Разом з тим слід наголосити, що наведені вище положення більше зорієнтовані на реалізацію вже обраних стратегічних цілей. Поняття ж стратегічного обліку потребує окремої уваги й детальнішого розгляду. Тут слід зазначити, що стратегічний облік повинен більш тісно співвідноситися не з системою оперативного контролю й регулювання, а з системою стратегічного планування. Разом з тим варто наголосити про їхню різну спрямованість у часі: якщо облікові дані орієнтовані в минуле, то стратегічне планування оперує з уявленнями про майбутнє.

При цьому під стратегічною інформацією розуміється набір визначених даних про стан та перспективи розвитку виробничо-господарських систем різного рівня й конфігурації, які необхідні для вироблення оптимальних цільових стратегічних програмних рішень. Прогноз же дає випереджаючу інформацію і тому в системі стратегічного планування правомірно визначається як спосіб обґрунтування вибору тієї чи іншої стратегії та прийняття конкретних рішень.

Окремо варто підтримати авторів [24, с. 350], які стверджують, що наявні на сучасних підприємствах інформаційні системи більше зорієнтовані на представлення й обробку відомостей про внутрішнє середовище, а інформація про зовнішнє оточення має фрагментарний та несистемний характер. Відповідно під організацією стратегічного обліку можна розуміти комплекс обладнання, процедур, методів та персоналу, що дозволяє створювати, обробляти, зберігати та розподіляти достовірну інформацію, яка використовується в процесі стратегічного управління.

Отже, до системи стратегічного обліку слід вводити елементи попередньої аналітичної обробки інформації та забезпечувати її інтеграцію з елементами механізму управління знанням. Також часто стратегічний облік співвідносять з поняттям контролінгу. Зазначений підхід розширює наведену у [20] пропозицію розподілу стратегічного обліку

на попроцесний та поопераційний. Під попроцесним стратегічним обліком розуміють облік економічних процесів всіх фазових переходів, пов'язаних зі стратегічним розвитком організації [20, с. 54]. Під поопераційним стратегічним обліком розуміють облік операцій кожної окремої фази розвитку організації [20, с. 65]. При цьому в якості окремих фаз та фазового переходу можна розглядати цикли розвитку організації.

Разом з тим слід підтримати автора [1] відносно того, що, не дивлячись на значну увагу, що привертає до себе стратегічний облік, на цей час відсутня багатогранна концептуальна основа його побудови. Отже, стратегічний облік – це нова сфера, межі якої ще не визначені. Це дає можливість збагатити його більшою кількістю концепцій та моделей й в решті решт забезпечити якісніше прийняття стратегічних рішень. Тут можна стверджувати, що обліково-аналітичне забезпечення стратегічних рішень є єдністю стратегічного обліку та стратегічного аналізу. Останній можна визначити як аналіз зовнішнього оточення та внутрішнього середовища підприємства з метою визначення його стратегічного потенціалу, стратегічної позиції та перспектив розвитку стратегічних зон господарювання. Предметом стратегічного аналізу є стратегічні компетенції підприємства, які відносяться до всієї сукупності його продуктів та потребують особливого підходу з точки зору управління.

Отже, не зважаючи на дещо спрощене тлумачення стратегічного обліку, такий підхід має право на існування, хоча його й слід розширити, вказавши напрямки інтеграції зазначених управлінських функцій. Окрім того, оскільки стратегічний облік повинен забезпечувати інформацією для розробки стратегічних рішень, необхідно визначити співвідношення цілей усіх видів обліку з ієрархічними рівнями системи управління, що подано на рис. 3.

Рис. 3. Співвідношення видів обліку з управлінською ієрархією

Виходячи з рис. 3, слід принципово розрізнати два рівні управління, один з яких відповідальний за маніпуляцію з діловими даними (інформацію), а інший – за виявлення закономірностей, які впливають на подібні дані. Якщо перший рівень управління (оперативний) обслуговує фінансовий і управлінський обліки, забезпечуючи інформацією для операційного менеджменту та прийняття поточних рішень, то другий рівень (стратегічний) призначений обслуговувати контролінг, забезпечуючи інформацією для стратегічного менеджменту з метою встановлення траєкторії розвитку підприємства. Отже, своєчасно отримана відповідним рівнем системи управління інформація оперативного й бухгалтерського обліку та відповідним чином інтерпретована (рис. 4) до прийняття рішень, може бути використана для управління розвитком підприємства.

Таким чином, відповідно до представленої на рис. 4 схеми взаємодії видів обліку, й буде формуватися обліково-аналітичне забезпечення стратегічного розвитку підприємства, визначатися його структурне наповнення та формуватися склад й підпорядкованість завдань. Слід наголосити, що в даному питанні також немає єдності думок дослідників.

Так, в [14, с.103] стверджується, що система стратегічного управління складається з таких елементів, як планування, процес планування, організаційне та інформаційне забезпечення. Відповідно інформаційне забезпечення буде розглядатися у якості окремої підсистеми, в структурі якої, наприклад Л. В. Фролова, виділяє три класи програмних компонентів: структуруючі (визначають регламенти роботи), виконавчі (реалізують наявні регламенти в реальному часі та на основі реальних даних) та аналітичні (програми аналізу функціональних сфер логістики) [23, с.185]. На дум-

ку ж І. П. Кононенко, методика проектування системи інформаційного забезпечення повинна визначати: завдання, що забезпечують виконання цільових функцій управління; виконавців цих задач; інформацію про рішення таких завдань й виконання функцій; режим передачі інформації; обсяги інформації, що надається органам керування у відповідності з переліком стратегічних завдань; порядок та форми представлення інформації; час, необхідний на переробку цільової інформації [7, с. 212].

Організація обліково-аналітичного забезпечення вимагає також відповідного структурування наявної інформації задля забезпечення різних стратегічних потреб. З цієї точки зору продуктивним є виділення таких блоків: стратегічна інформація для формування конкурентної стратегії, інформація для контролю додержання конкурентної поведінки, інформація про реальний стан виконання поточних завдань, прогнозна інформація, нормативно-довідкова інформація, інформація зворотного зв'язку та негативна інформація про підприємство. Окрім того, потрібна структуризація інформації відповідно наявних видів обліку, що можливо шляхом визначення й вірного встановлення суб'єкта, предмету й об'єктів організації обліково-аналітичного забезпечення. Так, у якості об'єкта організації обліково-аналітичного забезпечення пропонується розглядати процес створення системи обліку; предметом – закономірності й проблеми формування раціональної обліково-аналітичної системи. За таких умов слід визначитися з завданнями організації обліково-аналітичного забезпечення, агрегований перелік яких подано на рис. 5.

Якщо брати до уваги пропозиції Я. Помазкова [16], то більшість наведених на рис. 5 завдань тісно пов'язані зі створенням систем нормативно-довідкової інформації (НДІ), під якими найчастіше розуміють умовно-постійну частину всієї

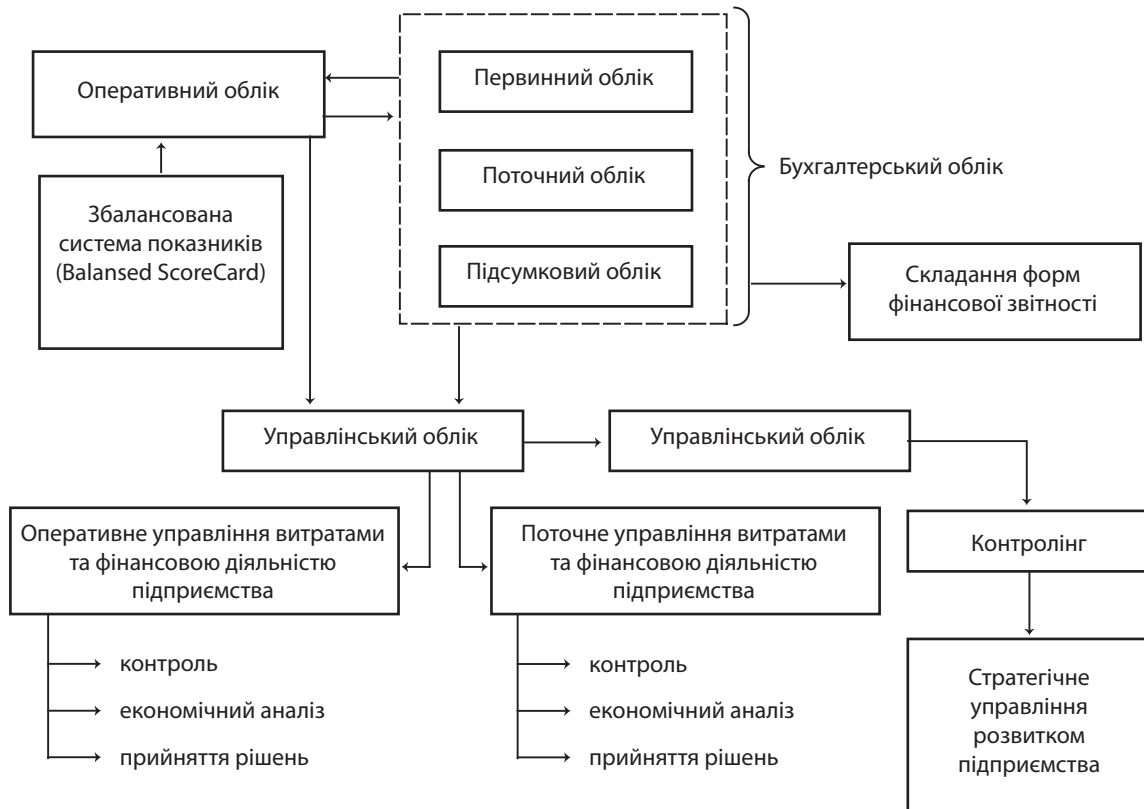

Рис. 4. Схема формування інформації за видами обліку для організації управління розвитком (адаптовано за [13, с. 74])

корпоративної інформації, що не перетерплює істотних змін у процесі повсякденної діяльності організації. До складу НДІ входять словники, довідники й класифікатори, елементи яких використовуються при формуванні поточних документів. Впровадження систем НДІ дозволяє вирішити проблему інтеграції інформаційних систем на рівні довідкових даних, усунути дублювання даних й інформації, ввести еталонну інформацію на основі розроблених корпоративних стандартів.

Порівнюючи різні варіанти реалізації систем підтримки НДІ, слід наголосити на їхньому розподілі відповідно до способу збереження даних на централізовані та децентралізовані. За умови використання централізованого збереження НДІ інформація вилучається з різних систем, гармонізується, доповнюється, уточнюється й записується в еталонне сховище. Такий підхід передбачає наявність однієї бази даних для всіх розглянутих видів обліку. Вибір того чи іншого підходу буде обумовлюватися особливостями діяльності підприємства, хоча можна вважати більш дієвим підхід, що сполучає обидва підходи до формування НДІ.

Як подальший розвиток облікової системи й НДІ В. Ю. Зіцерман зі співавторами [4] пропонують здійснення інтелектуалізації засобів обробки інформації. Під інтелектуалізацією розуміється наділення облікової системи здатністю до виявлення «схованих» знань й маніпулюванню не тільки даними, але й знаннями (моделями). Проте на теперішній час моделі інтеграції облікової системи з менеджментом знань майже відсутні. Іншим аспектом, який потребує уваги в процесі організації обліково-аналітичного забезпечення,

буде оцінка невизначеності моделей інформації. Саме тому в структуру облікової системи слід вводити процедури та алгоритми нечіткого логічного аналізу й алгоритмізації завдань.

У такому випадку пропонується процес організації обліку поєднати з концепцією організаційного навчання, яке в даному випадку виступає як здатність організації набути знань й розуміння шляхом експериментів, спостереження, аналізу, та бажання вивчати як успішні, так і провальні ситуації задля забезпечення інноваційного розвитку підприємства. Динамічність зовнішнього середовища обумовила збільшення обсягів інформації, її диференціацію та швидку зміну корисності. Раніше високої кваліфікації персоналу планової служби підприємства та наявності системи стратегічної інформації було достатньо для можливості застосування формального підходу до розробки стратегії. Зараз більш дієвим є використання інтуїтивного підходу в процесі розробки стратегії, що обумовлюється потребою наявності стратегічного мислення та новаторського підходу в керівництва та спеціалістів.

Таким чином, в статті розглянуто особливості організації обліково-аналітичного забезпечення стратегічного розвитку підприємства. При цьому передбачено розглядати таке забезпечення як елемент системи конкурентної розвідки та підґрунтя організації обміну знаннями. Доведено, що навіть за умов відсутності формальної процедури управління знаннями, побудова організації, що навчається, висуває специфічні вимоги й до організації безпосередньо облікового процесу, метою якого стає створення методик

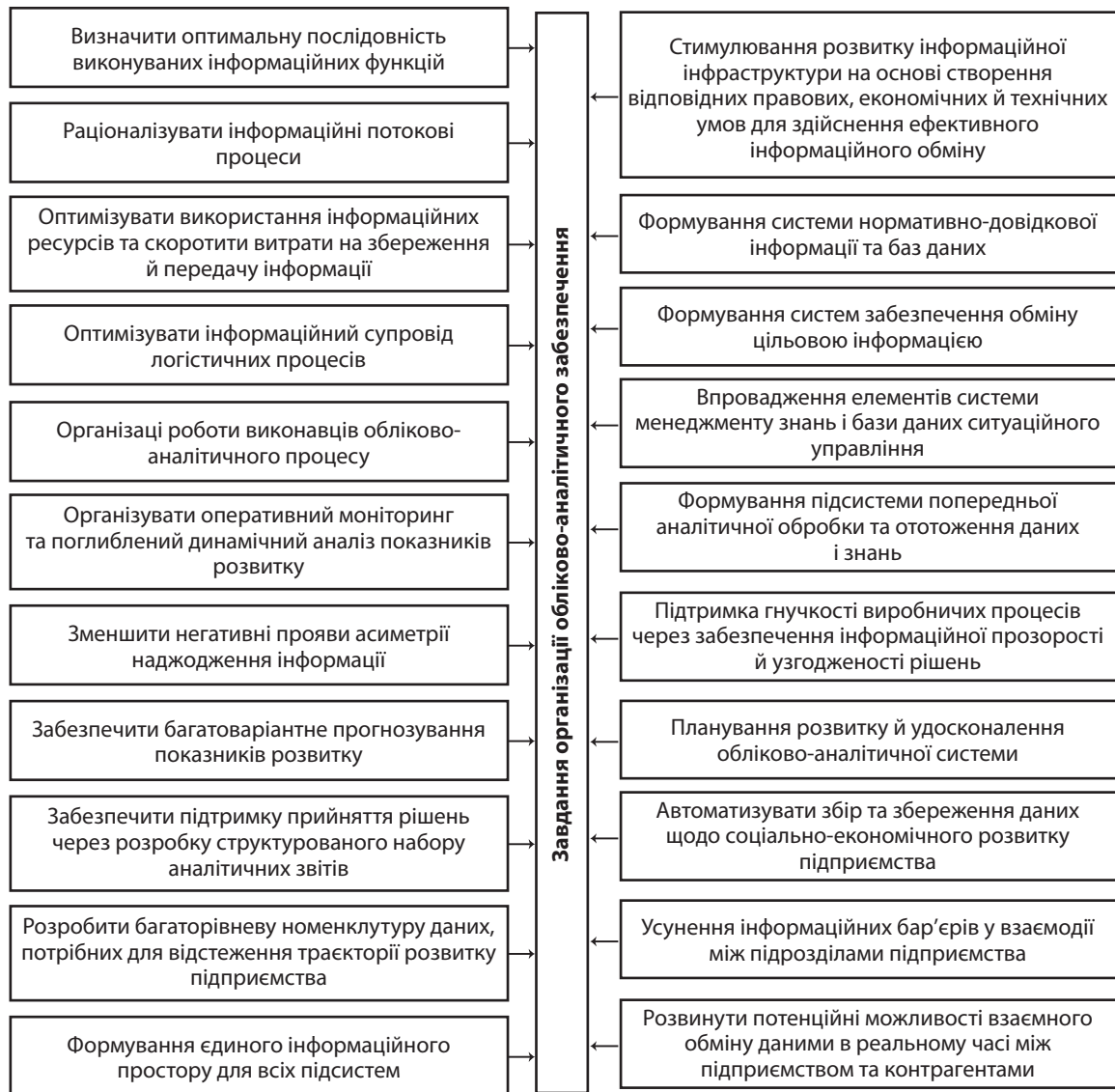

Рис. 5. Завдання організації обліково-аналітичного забезпечення стратегічного розвитку підприємства

для оптимального використання інтелектуального потенціалу працівників компаній. При цьому, з точки зору визначення перспектив подальших розвиток даного дослідження, стало очевидним, що основним вузьким місцем є робота зі знаннями, накопиченими фахівцями компанії, тому що саме знання забезпечують переваги перед конкурентами.

Література

- Алексеева И. В. Современные концепции, способствующие совершенствованию учетно-аналитического обеспечения принятия стратегических решений [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://science-bsea.narod.ru/2006/ekonom_2006.htm
- Бараннік Р. В. Конкурентна розвідка: уявність та реальність // Право України. – 2007. – № 11. – С. 72–76.
- Деревянко А. С., Солощук М. Н. Технологии и средства консолидации информации. – Х.: НТУ «ХПИ», 2008. – 432 с.
- Зицерман В. Ю., Кобзев Г. А., Фокин Л. Р. Перспективы развития информационно-аналитических средств в задачах сбора и генерации справочных данных [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.chemphys.edu.ru/pdf/2003-12-29-001.pdf>
- Інфраструктурне забезпечення конкурентної економіки регіонів (методологія і механізми) / Наук. ред. д. е. н., проф. П. Ю. Беленький. – Львів: НАН України. Інститут регіональних досліджень, 2002. – 112 с.
- Кінг У. Стратегическое планирование и хозяйственная практика / У. Кінг, Д. Кліланд. – М.: Прогресс, 1982. – 398 с.
- Кононенко П. И. Стратегическое программно-целевое управление производственно-хозяйственной системой. Обобщение и практические рекомендации / Под ред. В. А. Трайнева. – М.: Издательско-торговая корпорация «Дашков и КО», 2003. – 272 с.
- Корпоративная логистика. 300 ответов на вопросы профессионалов / Под общ. м науч. ред. проф. В. И. Сергеева. – М.: ИНФРА-М, 2004. – 976 с.

9. Крамчанинова М. Д. Формування системи управління промисловим підприємством в умовах стратегічного партнерства: Автореф. дис. канд. екон. наук 08.06.01 / Донецький державний університет економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – Маріуполь, 2005. – 20 с.
10. Куглякова Т. Методы деловой разведки // Услуги и цены. – 2004. – № 24.
11. Мартиненко Н. М. Основы менеджмента. – К. : Каравелла, 2003 – 496 с.
12. Митрофанов А. А. Экономическая безопасность коммерческих предприятий и деловая разведка// <http://www.rscip.ru>
13. Нападowska Л. В. Управлінський облік: Монографія. - Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2000. – 450 с.
14. Пастухова В. В. Стратегічне управління підприємством: філософія, політика, ефективність: Монографія. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2002. – 302 с.
15. Полный текст третьего издания «Большой советской энциклопедии» в 30 томах [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://encycl.yandex.ru>
16. Помазков Я. Системы НСИ: мировой опыт и тенденции развития // PC Week/RE. – 2006. – № 12(522). – С. 23– 27.
17. Райзберг Б. А. Современный экономический словарь / Б. А. Райзберг, Л. Ш. Лозовский, Е. Б. Стародубцева. – М. : ИНФРА-М, 1999. – 480 с.
18. Родкина А. Т. Информационная логистика. – М. : Экзамен, 2001. – 288 с.
19. Смирнова В. В. Информационное обеспечение развития предпринимательских структур / В. В. Смирнова, А. О. Апостолов // Економіка. Менеджмент. Підприємництво. Зб. наук. праць СНУ ім. В. Даля. – 2003. – Вип. 11. – С. 294–297.
20. Стратегический учет: учеб. пособие для студентов, обучающихся по специальностям : «Финансы и кредит», «Бухгалт. учет, анализ и аудит»/ Под. ред. В. Э. Каримова. – М.: Омега-Л, 2005. – 168 с.
21. Титов В. В. Конкурентная разведка в современных условиях [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.bre.ru/>.
22. Турчин А. Н. Бенчмаркинг и конкурентная разведка // Менеджмент и менеджер. – 2007. – № 2. – С. 28–34.
23. Фролова Л. В. Механізми логістичного управління торговельним підприємством : монографія. – Донецьк : ДонДУЕТ, 2005. – 322 с.
24. Шершньова З. Є. Стратегічне управління / З. Є. Шершньова, С. В. Оборська. – К. : КНЕУ, 1999. – 384 с.